

НАРОД МІЙ Є! НАРОД МІЙ ЗАВЖДИ БУДЕ!

Україна та її народ в поезії

Підготувала О. Юрчишина, головний бібліотекар
Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова

Є боротьба за долю України, все решта —
то велике мискоборство

Ліна Костенко

**Поезії, цитовані нижче, написані в різні
часи, століття, епохи актуальні сьогодні, як
ніколи.**

Читайте,

аналізуйте,

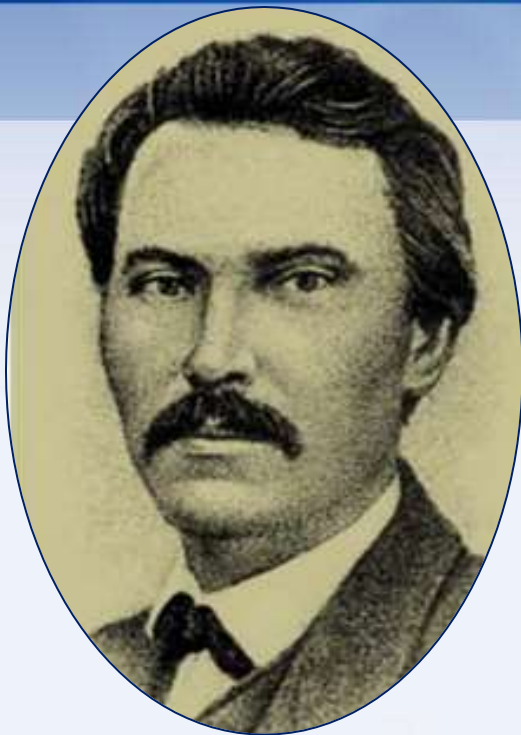
думайте...

І оживе добра слава...
Слава не поляже;
Не поляже, а розкаже,
Що діялось в світі,
Чия правда, чия кривда
І чий ми діти,
Наша дума, наша пісня
Не вмере, не загине...
От де, люде, наша слава
Слава України!

Тарас Шевченко.
З поезії «До Основ'яненка». 1839

Та гей, бики! Зерно поспіє,
Обіллє золотом поля,
І потече ізнову медом
І молоком свята земля.
І все мине, що гірко було,
Настануть дивнії роки;
Чого ж ви стали, мої діти?
Пора настала! Гей, бики!

- Степан Руданський.
- З поезії «Гей, бики!». 1859

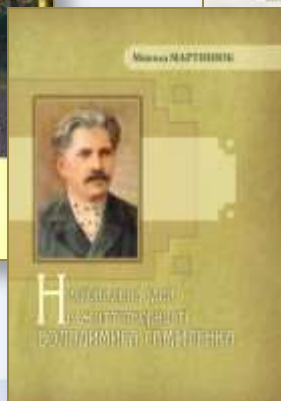
Не пора, не пора, не пора
В рідну хату вносити роздор!
Хай пропаде незгоди проклята мара!
Під України єднаймось прапор!
Бо пора се великая єсть:
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю, і щастя, і честь,
Рідний краю, здобути тобі!

Іван Франко.
З поезії «Не пора». 1880

Ти звеш мене, й на голос милий твій
З гарячою любов'ю я полину;
Поки живуть думки в душі моїй,
Про тебе, ненько, думати не кину.
Як мрію чистую з найкращих мрій,
Я заховаю в серці Україну,
І мрія та, як світище ясне,
Шляхом правдивим поведе мене.
Нехай той шлях важкий, нехай тернистий!

Володимир Самійленко.
З поезії «Україні». 1888

- Я на гору круту крем'яную
Буду камінь важкий підіймать
І, несучи вагу ту страшную,
Буду пісню веселу співать...
Так! Я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Буду жити! – Геть думи сумні!

Леся Українка.
З поезії «Contra spem spero». 1890

...Знают вот украинский борщ,
Знают вот украинское сало.
И с культуры поснимали пенку:
Кроме двух прославленных Тарасов –
Бульбы и известного Шевченка, –
Ничего не выжмешь, сколько ни старайся.
...на Украину шуток не скаль.

Разучите эту мову на знаменах-лексиконах алых,
– Эта мова величава и проста:
«Чуешь, сурмы загралы, час расплаты настав...»
Разве может быть затрепанней да тише
Слова поистасканного «Слышишь»?!
Я немало слов придумал вам,
Взвешивая их, одно хочу лишь, –
Чтобы стали всех моих стихов слова
Полновесными, как слово «чуешь».
Трудно людей в одно истолочь,
Собой кичись не очень.
Знаем ли мы украинскую ночь?
Нет, мы не знаем украинской ночи.

Владимир Маяковский.

Из стихотворения «Долг Украине». 1926

Коли Україна за право життя
З катами боролась, жила і вмирала,
І ждала, хотіла лише співчуття,
Європа мовчала...

Коли Україна криваві жнива
Зібравши для ката, сама умирала
І з голоду навіть згубила слова,
Європа мовчала.

Коли Україна життя проклала
І ціла могилою стала,
Як сльози котились і в демона зла,
Європа мовчала.

Олександр Олесь.
З поезії «Пам'ятай». 1931

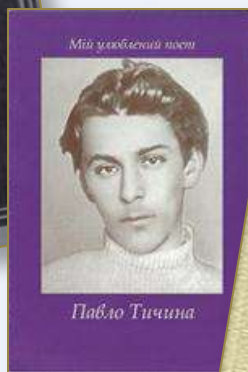

Я єсть народ, якого Правди сила
ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! –
а сила знову розцвіла.

Щоб жить – ні в кого права не питаюсь.
Щоб жить – я всі кайдани розірву.
Я стверджуюсь, я утверждаюсь,
бо я живу.

Павло Тичина.

З поезії «Я утверждаюсь». 1943

Україно, ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Гримотить над світом люта битва
За твоє життя, твої права.
Хай палають хмари бурякові,
Хай сичать образи – все одно
Я проллюся крапелькою крові
На твоє священне знамено.

- Василь Стус. З поезії
- «Україно, п'ю твої зіниці». 1961

Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Пощезнуть всі перевертні й приبلуди,
І орди завойовників-заброд!
Ви, байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде!

Василь Симоненко.

З поезії «У твоєму імені живу». 1962

І щось в мені таке велить
збіліти в гнів до сотого коліна!
І щось в мені таке болять,
що це і є, напевно, Україна.

Ліна Костенко.

З поезії «І тільки злість буває геніальна»

Шматок землі, ти звешся Україною.
Ти був до нас. Ти будеш після нас.
Мій предковічний,
мій умитий росами,
космічний,
вічний,
зоряний, барвінковий...

Ліна Костенко.

З поезії «Біль єдиної зброї»

**Книга з автографом неопублікованого вірша
Ліни Костенко, подарована бійцям АТО. Березень 2015**

Я прийду з війни і гляну в очі
Тому, хто каже, що жити не хоче.
Кому набридла робота, нудне телебачення,
Розповім трішки, що бачив я...

Автор невідомий

Пробачте мамо, що не зміг змовчати,
коли на гідність стали чобітьми,
оця війна не мною розпочата,
та я Україну затулив грудьми.

Я. Горбачук

Ще буде: неба чистої блакиті,
добробут в нас підніметься, як ртуть,
заблискотять косарки в житі,
заводи загудуть...

І я життям багатим розсвітаюсь,
пущу над сонцем хмарку, як брову...

Я стверджуюсь,
я утверждаюсь,
бо я живу

Павло Тичина.
З поезії «Я утверждаюсь». 1943

У нас на всіх одна надія,
Одна і радість, і біда,
Ми землю мудрістю засієм,
Розквітне мова золота.
І зацвіте в саду калина,
І нагадає нам вона,
Що ми усі – одна родина,
І Україна в нас одна!

■ Наталія Май.

■ З поезії «Калинова Україна»

Читаймо:

Шевченко Т. Г. Кобзар / Т. Г. Шевченко ; прим. Є. Нахлік ; передм. П. Мовчан. – К. : Просвіта, 2008. – 352 с.

Руданський С. В. Усі твори в одному томі / С. В. Руданський ; уклад., передм. Г. Латник. – К. ; Ірпінь : Перун, 2007. – 520 с.: іл. – (Поетична полицка «Перуна») (Літературні класики України. Повне зібрання творів в одному томі).

Франко І. Я. Зібрання творів : в 50 т. / І. Франко. – К. : Наукова думка, 1976–1986.

Самійленко В. І. Поетичні твори. Прозові твори. Драматичні твори. Переспіви та переклади. Статті та спогади / В. І. Самійленко. – К. : Наукова думка, 1990. – 608 с.

Українка Л. Бояриня : драматична поема / Л. Українка. – К. : Молодь, 1991. – 94 с.

Маяковський В. В. Сочинения в двух томах. – Москва : «Правда», 1987 –1988.

Олесь О. Твори : в 2 т. / О. Олесь. – К. : Дніпро, 1990.

Тичина П. Г. Зібрання творів : у 12 т. / П. Г. Тичина. – К. : Наукова думка, 1983-1990.

Стус В. Народе мій, до тебе я ще верну... : поезія / В. Стус. – Вінниця, 1998. – 20 с.

Симоненко В. Ти знаєш, що ти – людина : вірші, сонети, поеми, казки, байки / В. Симоненко. – Київ : Наукова думка, 2001. – 296 с. – (Бібліотека школяра).

Костенко Л. Вибране / Л. Костенко. – К. : Дніпро, 1989. – 554 с.

Май Н. Мамина сорочка : збірник пісень для дітей та молоді / Н. Май. – Полтава, 2007. – 60с.

